

U S N E S E N Í

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Milana Podhrázkého a soudkyň JUDr. Věry Šimůnkové a Mgr. Jitky Zavřelové v právní věci **žalobce: O. s. „P. H.“**, se sídlem, zastoupeného JUDr. Ondřejem Tošnerem, Ph.D., advokátem se sídlem Slavíkova 1568/23, 120 00 Praha 2, proti **žalovanému: Ministerstvo životního prostředí**, se sídlem Vršovická 1442/65, 100 10 Praha 10, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 2. 2014. čj. 662/500/13 21570/ENV/13,

t a k t o :

Věc se postupuje Městskému soudu v Praze.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou doručenou Krajskému soudu Praze se žalobce domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a současně potvrzeno rozhodnutí Agentury ochrany přírody a krajiny České republiky, Správy chráněné krajinné oblasti Český kras (správní orgán I. stupně) ze dne 18. 1. 2013, čj. 00141/CK/2013. Správní orgán I. stupně tímto rozhodnutím ve smyslu ustanovení § 56 odst. 1 a odst. 3 písm. h) zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění účinném do 30. 11. 2009, udělil žadateli (hlavní město Praha) výjimku ze zákazů ze základních ochranných podmínek pro silně ohrožené druhy živočichů - slepýš křehký (*Anguis fragilis*) a ještěrka obecná (*Lacerta agilis*) pro realizaci projektu stavby „B. Š.“ v Praze 6, na parc. č. 2977/1, 2977/3 až 24, 2978/1, 28978/4 až 10 v k. ú. Dejvice.

Podle § 7 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), *„nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, je k řízení místně příslušný soud, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v prvním stupni nebo jinak zasáhl do práv toho, kdo se u soudu domáhá ochrany. Má-li tento správní orgán sídlo mimo obvod své působnosti, platí, že má sídlo v obvodu své působnosti.“* Jak plyne z ustanovení § 7 odst. 5 téhož zákona, *„není-li soud, u něhož byl návrh podán, k jeho vyřízení místně příslušný, postoupí jej k vyřízení soudu příslušnému.“*

Správním orgánem, který v projednávané věci vydal rozhodnutí v prvním stupni, je Agentura ochrany přírody a krajiny České republiky, Správa chráněné krajinné oblasti Český kras, se sídlem v Karlštejně. Jak plyne z ustanovení § 78 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb., ve znění účinném do 30. 11. 2009, na území národních parků, chráněných krajinných oblastí

a jejich ochranných pásem vykonávají státní správu v ochraně přírody a krajiny správy národních parků a chráněných krajinných oblastí, není-li podle tohoto zákona příslušný obecní úřad, Ministerstvo životního prostředí nebo Česká inspekce životního prostředí. Podle § 78 odst. 2 téhož zákona *in fine*, správy národních parků ve své územní působnosti a správy chráněných krajinných oblastí na ostatním území České republiky mimo jiné udělují výjimky z ochranných podmínek zvláště chráněných kriticky a silně ohrožených druhů rostlin a živočichů. Jak tedy plyne z citovaných ustanovení, správní orgán I. stupně měl stanovenou územní působnost nejen pro území kraje, kde se nachází sídlo tohoto správního orgánu (obvod příslušného krajského soudu, srov. přílohu 2 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích), ale současně i pro jiné kraje (obvody krajských soudů), jak tomu bylo právě v projednávané věci, kde správní orgán I. stupně vykonával svoji pravomoc na území hlavního města Prahy.

Otázkou, zda fikci sídla správního orgánu plynoucí z druhé věty ustanovení § 7 odst. 2 s. ř. s. (doplněné novelou č. 303/2011 Sb.) je na místě aplikovat i pro určení místní příslušnosti soudu v případě, kdy správní orgán I. stupně vykonává svoji pravomoc jak v kraji, kde má své sídlo, tak i v jiném kraji (krajích), se již opakovaně zabýval Městský soud v Praze i Nejvyšší správní soud. Při výkladu shora citovaného ustanovení § 7 odst. 2 s. ř. s. dospěl městský soud k závěru, že pokud správní orgán I. stupně, který má sídlo v Praze a je správním orgánem místně příslušným jak pro Středočeský kraj, tak pro hlavní město Prahu, „řešil problematiku týkající se Středočeského kraje“, je soudem místně příslušným Krajský soud v Praze (viz např. usnesení městského soudu ze dne 25. 2. 2013, čj. 11 A 22/2013-40, případně usnesení ze dne 16. 11. 2012, čj. 5 A 116/2012-78). Tento závěr aproboval i Nejvyšší správní soud, který dovodil, že výklad, podle něhož rozhodujícím kritériem pro určení místní příslušnosti soudu je to, kde je působnost tohoto správního orgánu realizována, je z hlediska zákonné úpravy možný, argumentačně udržitelný a racionální. Pokud správní orgán I. stupně vykonává svoji pravomoc v rámci územní působnosti ve dvou krajích současně, je podle Nejvyššího správního soudu v každém konkrétním případě možno rozlišit, o který kraj se jedná a z toho dovodit následnou místní příslušnost krajského soudu (viz usnesení Nejvyššího správního soudu usnesení ze dne 10. 1. 2013, čj. Nad 126/2012-87, ze dne 25. 7. 2013, čj. Nad 34/2013-48, případně ze dne 12. 12. 2013, čj. Nad 69/2013-78).

Krajský soud v Praze veden výše reprodukovánými závěry Nejvyššího správního soudu nemohl přehlédnout, že správní orgán I. stupně v projednávané věci (jak plyne z výroku napadeného rozhodnutí žalovaného) rozhodl o udělení výjimky ze zákazů stanovených v ochranných podmínkách pro silně ohrožené druhy živočichů - slepýš křehký (*Anguis fragilis*) a ještěrka obecná (*Lacerta agilis*) pro realizaci projektu stavby „B. Š.“ v Praze 6, na parc. č. 2977/1, 2977/3 až 24, 2978/1, 28978/4 až 10 v k. ú. Dejvice. Jinak řečeno tedy správní orgán I. stupně v projednávané věci realizoval svoji pravomoc nikoliv na území spadajícím do obvodu Krajského soudu v Praze, kde se nachází sídlo správního orgánu, ale na území hlavního města Prahy, tedy v obvodu Městského soudu v Praze, který je tak k projednání a rozhodnutí věci místně příslušný, a proto mu zdejší soud věc v souladu s výše citovaným ustanovením § 7 odst. 5 s. ř. s. postupuje.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 28. dubna 2014

JUDr. Milan Podhrázký, v. r.
předseda senátu

Za správnost:
Božena Kouřimová